روزنامه اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی

همشهری

شنبه ۲۷ اسفند ۱۴۰۱ ■ سال سی‌ویکم ■ شماره ۸۷۳۸

تولید؛ دانش بنیان، اشتغال آفرین

حضرت امیر المؤمنین علی ع:
زاهد در دنیا کسی است که حرام بر صبرش غلبه نکند، و حلال از شکرش باز ندارد.

■ اذان ظهر: ۱۲:۱۲ ■ غروب آفتاب: ۱۸:۱۴
■ اذان مغرب: ۱۸:۳۲ ■ نیمه شب شرعی: ۲۳:۳۰
■ اذان صبح فردا: ۴:۴۷ ■ طلوع آفتاب فردا: ۶:۱۰

صفحه آخر

صبا به لطف بگو آن غزال رعنا را
که سر به کوه و بیابان تو داده‌ای ما را
حافظ

■ صاحب امتیاز: **مؤسسه همشهری**
■ مدیر مسئول: **محسن مهدیان**
■ سردبیر: **دانیال معمار**

■ **پذیرش آگهی:** ■ تلفن: ۸۴۳۲۱۰۰۰

■ **توزیع و اشتراک:** موسسه نشرگستر امروز نوین ■ تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰

■ **چاپ:** همشهری ■ **تلفن:** ۴۸۰۷۵۰۰۰

■ دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سیدکمال قریشی، شماره ۱۴
■ کدپستی ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ■ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵/۵۴۴۶
■ تلفن: ۲۳۰۲۳۰۰۰، نمابر: ۲۲۰۴۶۰۶۷

■ همشهری: www.hamshahrionline.ir
■ سایت روزنامه: newspaper.hamshahrionline.ir

هزارمین ۵کیلومتر...

مهتاب خسروشاهی

به عدد آدم‌های این کره خاکی، روش‌های مقابله وجود دارد؛ مقابله با دشواری‌ها و گذر از آنها. در دوره همه‌گیری کرونا، افراد مختلف روش‌های مختلفی را برای عبور از بحران کرونا انتخاب کردند که یکی از آنها، ورزش بود. برای بعضی اما این مقابله به عادتی ماندگار تبدیل شد و حتی باعث شد تا اسم آنها به‌خاطر رکوردهایی که به‌جا گذاشتند، باقی بماند؛ مانند «مائه دین ارب» زن اهل چروکی، شهری در ایالت آیووای ایالات متحده.

ارب تصمیم گرفت تا به جای آنکه کرونا و قرنطینه او را از پا درآورد، با دویدن، آن را شکست دهد. بنابراین مقرر کرد تا روزی ۵کیلومتر دویده یا پیاده‌روی کند. او به‌مدت هزار روز، این کار را هر روز انجام داد. ارب در تمام طول دوره قرنطینه و شیوع سویه آلفا، دلتا، اومیکرون و... دویدن را کنار نگذاشت تا اینکه جمعه گذشته، ۱۰مارس ۲۰۲۳میلادی، هزارمین ۵کیلومتر خود را- ۲ماه مانده به تولد ۸۰سالگی‌اش، دوید و این رکورد را ثبت کرد.

جولی ارب آلوارز، دختر ارب درباره تصمیم مادرش به شبکه خبری CNN می‌گوید: «نمی‌دانم او چطور توانست طی هزار روز گذشته، هر روز ۵کیلومتر دویده یا پیاده‌روی کند، اما تصمیم خود را عملی کرد. ما هزارمین روز دویدن او را توسط دوستان و خانواده جشن گرفتیم؛ مادرم قهرمان است.»

مای دین ارب، همراه همسر ۵۶ساله‌اش جیم ارب، در شهر روستایی به نام بلک‌گام در نزدیک زادگاهش واین، اوکلاهاما زندگی می‌کند. ارب درباره کار خود می‌گوید: «آسیبی به من وارد نشد؛ فقط اینکه گاهی دچار زانودرد می‌شدم. این کاری است که برای خود و خانواده باید انجام داد؛ به‌ویژه اینکه نوه ۴ ساله‌ای دارم و می‌خواهم آنقدر سالم بمانم که با او بدوم و اگر راه را اشتباه رفت، او را به مسیر درست بازگردانم.»

جولی، دختر ارب نیز می‌گوید: مادر او به الگویی برای زنان شهرشان تبدیل شده است. از سوی دیگر جولی می‌خواهد سبک زندگی مادرش را انتخاب کند تا بتواند با رسیدن به سن او، همین‌قدر سرحال و سالم باشد.

نوروز؛ یک جشن و چند دنیا

نوروز، احتمالا ایرانی‌ترین جشن دنیاست؛ چنان ایرانی که در کشورهای دیگر، به‌درستی آن را جشن سال نوی ایرانی می‌خوانند، اما در این عبارت، ایران فراتر از جغرافیای امروزی است؛ از مرزهای سیاسی عبور می‌کند و به روزهای اوج گسترش تمدنی‌اش می‌رسد.

نوروز را علاوه بر ما، مردم زیادی، مثل ما و چه بسا متعصبانه‌تر از ما در سراسر دنیا برگزار می‌کنند و مهم‌ترین جشن سال برای آنهاست.

در تاجیکستان، در افغانستان، در بخش‌های وسیعی از سوریه و ترکیه و عراق، در هند و حتی چین و روسیه و به لطف ایرانی‌های مهاجرت کرده در گوشه گوشه دنیا، نوروز جشنی عزیز و رویدادی برای با هم بودن است.

بیش از ۳۰۰میلیون نفر، شاید به‌خاطر مرزهای جغرافیایی و خصم‌های سیاسی جدا از هم، اما همزمان با هم، با رسیدن بهار، از روی آتش می‌پرند، موسیقی‌های محلی و قومی می‌نوازند، شعر می‌خوانند، وجب به وجب خانه‌هایش را تمیز می‌کنند، غذاها و شیرینی‌های خانگی می‌خورند و البته مهم‌تر از همه، دیداری تازه می‌کنند و در یک کلام، به بهار خوشامد می‌گویند.

به گزارش نشنال‌جیوگرافی، این جشن، مذهبی نیست اما گفته می‌شود که ریشه‌هایش به دین زرتشت، یکی از قدیمی‌ترین ادیان توحیدی دنیا بازمی‌گردد؛ با ۳هزار سال سابقه. نوروز هم از مسیحیت و هم از اسلام قدیمی‌تر است. با آمدن اسلام به ایران، عناصر و نشانه‌های اسلامی هم به این جشن مردمی اضافه و مسلمانان هم بزرگ داشته شدند.

هرچند اصول اساسی یکی است؛ کشورهای مختلف آیین‌ها و سنت‌های خاص خود را در نوروز دارند که کمی با هم تفاوت دارد. نوروز در سال ۲۰۱۶ به‌عنوان میراث‌فرهنگی و معنوی بشر در یونسکو ثبت شده است.

آذربایجان؛ بازگشت به گذشته

نوروز درجمهوری آذربایجان، ریشه‌ای عمیق دارد و نشانه‌اش این است که حتی در دوران ممنوعیت برگزاری آن در دهه‌های حاکمیت شوروی هم از بین نرفت. مراسم با چهارشنبه‌سوری در پیش از نوروز شروع می‌شود و پختن شیرینی‌های خانگی از جمله باقلوا و شکربورا یکی از سنت‌های همیشگی است. چیدن سفره هفت‌سین بر دور یک ظرف سمنو، در آذربایجان همگانی است و عیدی دادن به کودکان هم رونق زیادی دارد. برگزاری جشن‌های خیابانی و نمایش‌های سنتی، زیارت اهل قبور و رنگ کردن تخم‌مرغ، از دیگر آیین‌های آشنای نوروز در آذربایجان هستند.

افغانستان؛ خانه معنوی نوروز

در برخی داستان‌های اساطیری آمده که نوروز از بلخ، شهری که در افغانستان امروزی واقع شده شروع شده است. در این‌باره البته اختلاف‌نظرهای زیادی وجود دارد. در طول تاریخ، مردم در نوروز به‌صورت سنتی به شهر مزارشریف در ولایت بلخ می‌رفته‌اند تا در مراسم گل‌سرخ شرکت کنند؛ این مراسم، بزرگداشتی برای ۴۰روز ابتدای سال و آمدن بهار است. بزکشی، ورزش ملی افغانستان، بازار داغی در نوروز دارد. در مراسم نوروزی در افغانستان، پیدا کردن کلوچه نوروزی (که نوعی نان برنجی است) همیشه آسان است و تا دلتان بخواهد «سبزی چلو» (گوشت بره و پلوی پخته شده با اسفناج) و ۷میوه (سالادی از میوه‌هایی که در شربت خوابانده شده‌اند) می‌بینید.

آسیای میانه؛ جشنی برای همه

نوروز در تمامی ۵کشور آسیای میانه - قزاقستان، تاجیکستان، ترکمنستان، قرقیزستان و ازبکستان - جشن گرفته می‌شود. همچون آذربایجان، برگزاری آن در دوران اتحاد جماهیر شوروی ممنوع بود، اما همچنان زنده ماند. پختن غذاهای محلی، دورهمی‌های خانوادگی، جشن‌های پرزرق و برق خیابانی و برگزاری ورزش‌های عشایری، آیین‌هایی است که در سراسر این کشورها در نوروز برگزار می‌شود. قزاق‌ها در «نئوریز» چادرهای معروف عشایری خود را علم و دستارخان (سفره‌ای پر از غذا و خوراکی) در آن پهن می‌کنند. در قرقیزستان، نوروز (Nooruz) آب نشانه سلامتی و بهبودی است و در خانه‌ها ظرف‌های مخصوص آب چیده می‌شود و البته در تاجیکستان هم نوروز، در بالاترین سطح و به‌عنوان بزرگ‌ترین جشن ملی، برگزار می‌شود.

کردها؛ جشن هویت

به جز ایران، نوروز در کشورهای عراق، ترکیه و سوریه، چندان مورد استقبال رسمی نیست، اما این دلیل نمی‌شود که چند ده میلیون کرد که در این کشورها زندگی می‌کنند، بزرگ‌ترین جشن‌شان را فراموش کنند. خوش‌اقبال‌ترین کردهای خاورمیانه طبیعتا کردهای ایران هستند که همزمان با تمام کشور، نوروز را جشن می‌گیرند. کردها، ارتباطی قلبی هم با این مراسم دارند؛ آنها معتقدند که کاوه، یک آهنگر کرد بود که ضحاک را در نوروز شکست داده است. به همین خاطر است که نوروز برایشان نه تنها سرآغاز سال نو، که نشانی از هویت و آزادی آنهاست. کردها، بزرگ‌ترین مراسم چهارشنبه‌سوری دنیا را دارند و مثل هر مناسبت دیگری، رقص کردی‌شان هم برقرار است.

کشورهای دیگر

زرتشتیان هند که قرن‌ها پیش به این کشور کوچ کردند، اقلیتی هستند که همچنان نوروز را در این کشور جشن می‌گیرند. در غرب چین، نوروز برای اویغورها، اقلیت مسلمان تحت ستم منطقه سین‌کیانگ، جشنی باستانی و مهم است.

در جنوب روسیه لزگی‌ها و تاتارها هم نوروز را همچنان زنده نگه داشته‌اند. اقلیت‌هایی در بالکان، مغولستان، پاکستان و بنگلادش هم نوروز را جشنی بزرگ می‌دانند و البته مهاجران پرتعداد ایرانی از استرالیا گرفته تا دوبی و از استانبول گرفته تا واشنگتن، شهرهای زیادی را در شروع بهار، نوروزی می‌کنند.

برای «ایران گرگین» که امروز ۹۰سالگی اوست

بانوی خستگی‌ناپذیر

حمیدرضا محمدی

همه عمر معلمی کرده است؛ چه آن زمان که در کلاس - به‌خصوص در پایه اول دبستان - درس می‌داد، چه آن وقت که در مرکز انتشارات آموزشی، در گروه مجلات پیک - به‌ویژه در برهه هدایت پیک دانش‌آموز - با مطالبی که می‌نوشت یا سردبیری می‌کرد، درس می‌داد و چه اکنون که در شورای کتاب کودک، در فرهنگنامه کودکان و نوجوانان، با سرویراستاری مداخل و محتوای هریک از آنها درس می‌دهد و این یعنی تعلیم و تربیت نه‌تنها تمام نمی‌شود که در پای تخته سیاه و گچ هم خلاصه نمی‌شود؛ پس شاید بتوان چنین نتیجه گرفت که او در آستانه دهه دهم عمر، هیچ‌گاه این جامه را از تن به در نکرده است و همین هم، هیچ کار کمی نیست. «ایران گرگین» که امروز نودمین صفحه کتاب زندگی‌اش را ورق زد، از سال ۱۳۳۴ که در ۲۳سالگی به استخدام وزارت فرهنگ درآمد، درست ۶۷سال می‌شود که در زمین فرهنگ ایران مدام و مداوم می‌کارد و درو می‌کند و این نزدیک به ۷دهه قلم و قدم زدن در این عرصه، کار و کارنامه‌ای تابان و درخشان برایش پدید آورده و نسل‌ها را منت‌دار خود کرده است که مگر تعلیم و تربیت چیزی جز این است. و این بانو اگرچه پیرسال اما جوان‌اندیش است و البته هنوز و همچنان پی کار است، هنوز و همچنان خستگی‌ناپذیر است، هنوز و همچنان دل در گرو ویرایش دارد و ویراستاری می‌کند، هنوز و همچنان می‌نویسد، می‌خواند، می‌پژوهد و می‌بررسد و این همه اوصاف مجملی بود از او که شاید تفصیل و توسیع آن در حد و اندازه این کوله‌بار پر از تجربه کار فرهنگی و قلمی‌اش نگنجد.

ایران گرگین اما همه اینهاست و این همه نیست. او بسیار بیشتر از این حرف‌هاست. از آخرین بازماندگان نسل طلایی فرهنگ ایران که حالا دُرّ نایاب‌اند و بی‌جایگزین. پس قدرش بدانیم و گرامی‌اش بداریم.

۹۰سالگی‌تان مبارک خانم گرگین.

فرهنگ و زندگی

چشم‌ها و حرف‌ها

مریم ساحلی

گل‌های مصنوعی را دوست ندارد. دورتادور حیاط خانه‌اش باغچه است و زیر سقف خانه هم، گوشه و کناری نمانده که از سرسبزی گلدان‌هایش محروم مانده باشد. صبح به صبح با همه گل‌هایش حرف می‌زند و حواسش به احوالات تک‌تک‌شان هست. کسی به یاد ندارد توی خانه‌اش گل مصنوعی دیده باشد، ولو یک شاخه؛ زن دستفروش اما خبر ندارد. حالا خیال کن که خبر هم داشته باشد، نمی‌تواند سعی نکند تا دسته‌گل‌های زرد و سرخ سرگردان بین پارچه و پلاستیکش را نفروشد.

اصلا خودش خوب می‌داند که گل‌هایش قشنگ نیستند و کمتر کسی از روی میل و رغبت آنها را می‌خرد. گل‌ها را که سمت عابران دراز می‌کند، لب و دهانش که نه، چشم‌هایش حرف می‌زنند. مردمک‌های حوالی ۷۰سالگی در کاسه چشم می‌لرزند و فریاد می‌زنند: «بهار است؛ گل بخرید.»

بعد تهِ‌تهِ نمناکی چشم‌هایش که از آب مروارید در امان نمانده، کلمات نقش می‌بندند؛ کلماتی که اگر عابران چشم‌های دستفروش را ندید نگیرند، به وضوح خوانده می‌شوند؛ زنی که گل‌های مصنوعی را دوست ندارد، نتوانست نگاهش را از چشم‌های دستفروش بردارد و ناگزیر کلمات غوطه‌ور در آب مروارید را خواند و دلش لرزید و با سه، چهار دسته گل سرگردان بین پارچه و پلاستیک در دست و ابرهای بغض‌آلود در سینه راه افتاد سمت خانه، خانه سبزش. همسایه‌ها گل‌های مصنوعی را در دست زن دیدند و نتوانستند حیرت‌شان را پنهان کنند، اما سؤال‌شان وسط احوالپرسی‌ها بی‌جواب ماند. زنی که گل مصنوعی دوست ندارد، وقتی در خانه‌اش را بست، اول نشست روی زمین و یک دل سیر گریه کرد، بعد هم ساقه سرد و خشک گل‌های سرگردان بین پارچه و پلاستیک را یک به یک کنار گل‌های سبزش در خاک باغچه و گلدان‌ها نشاند. کسی چه می‌داند فردا شاید امید بروید و کلماتی دیگر در چشم‌های زن دستفروش نقش ببندد.

شغل خوب

کتاب، دوست خوب فرانسوی‌ها

فرانسوی‌ها، به طرز چشمگیری دوباره به سمت دوست خوبشان برگشته‌اند و آمارهایی امیدوارکننده از خود در موضوع کتابخوانی به جا گذاشته‌اند. براساس آمار یک مؤسسه تحقیقاتی، صنعت نشر این کشور از طریق فروش کتاب، بازاری ۴.۳میلیارد یورویی در سال گذشته داشته که بالاترین گردش مالی این حوزه در ۱۰سال اخیر به‌شمار می‌رود. فرانسوی‌ها، سال گذشته میلادی، ۳۶۴میلیون جلد کتاب خریده‌اند. نیمی از این کتاب‌ها، کتاب‌های ادبیات و کمیک استریپ بوده‌اند. ۱۰کتاب پرفروش فرانسه همچنین تیراژی بیش از ۳۰۰هزار نسخه کسب کرده‌اند. رشد فروش کتاب در فرانسه در حالی است که بنابر آمارها میانگین قیمت خرید کتاب، تورمی ۲درصدی را نسبت به سال گذشته تجربه کرده است. بنا بر اعلام مرکز ملی کتاب فرانسه، در سال گذشته میلادی ۱۴۲کتابفروشی جدید در این کشور افتتاح شده است که رکورد جدیدی در این زمینه به شمار می‌رود. در مقام مقایسه، در سال‌های دهه ۲۰۱۰ میلادی سالانه تنها ۶۰ تا ۸۰کتابفروشی جدید ایجاد می‌شده است.

هدیه خوب

کمپین عیدی دست‌ساز

عیدی دادن و عیدی گرفتن در نوروز از آن آداب و سنت‌هایی است که هیچ‌وقت قدیمی نمی‌شود، هرچند که از قدیم‌الایام این رسم بوده و آنطور که تاریخ‌نویسان می‌گویند مردم از زمان غزنویان و صفویان و باقی دوره‌ها به همدیگر عیدی می‌دادند. این سنت و رسم، در طول سال‌ها کمی تغییر کرده که کاملا طبیعی بوده ولی هنوز به قوت خود باقی است. قدیم‌ها اینطور نبود که بزرگترها فقط به بچه‌ها عیدی بدهند و همه برای هم عیدی می‌خریدند. اما رفته رفته بزرگترها از دایره عیدی دادن حذف شدند و پول، جای هدیه را گرفت. اما خودمانیم، یک هدیه کادوپیچ شده خیلی جذاب‌تر و هیجان‌انگیزتر از پول است و آدم را بیشتر به وجد می‌آورد. مشکلی که این وسط ممکن است وجود داشته باشد این است که خب عیدی چی بخریم؟ راستش چیزهای زیادی است که می‌شود به‌عنوان عیدی به عزیزانمان هدیه بدهیم اما ما پیشنهاد می‌کنیم برای زنده نگه‌داشتن صنایع‌دستی که صنعتی مهم و درآمدزا اما رو به افول است و برای حمایت از هنرمندان این رشته که تعدادشان روزبه‌روز کمتر می‌شود، به‌جای هر چیز دیگری، به دوستان و عزیزان‌تان صنایع‌دستی شهر خودتان یا شهرهای دیگر را هدیه بدهید. این پیشنهاد را هم در واقع انجمن دوستداران تیمره شهرستان گلپایگان داده‌اند و پویشی به راه انداخته‌اند با این شعار که «برای حمایت از هنرمندان صنایع‌دستی، من نوروز ۱۴۰۲ صنایع‌دستی گلپایگان را هدیه می‌دهم.»

لازم هم نیست شهر را توی این ترافیک زیر پا بگذارید؛ خیلی از این صنایع‌دستی را می‌توانید اینترنتی سفارش بدهید تا برایتان ارسال کنند.

خوش‌خبر

مهربانی ۱۸ساله

همسایه‌های قدیمی هستند؛ «فاطمه رستمی» و «بهجت نوری»؛ ۲بانوی نیکوکار ساکن محله منیریه. هر دویشان پا به سن گذاشته‌اند و وقت استراحت‌شان است اما دلشان نمی‌آید بچه‌ها را چشم به راه بگذارند. ۱۸سال است که پا به پای هم برای بچه‌های معلول مادری می‌کنند. ۱۸سال است که هفته‌ای ۳ روز برای نظافت و حمام بردن بچه‌های معلول به مراکز بهزیستی نارمک، کهریزک و ازگل می‌روند. نه کرونا نه مشغله‌های زندگی و نه برف و باران خانه‌نشین‌شان نکرده. تمام این سال‌ها سر قول‌شان با بچه‌ها مانده‌اند. فاطمه‌خانم حتی فردای عروسی پسرش هم بچه‌های بهزیستی را تنها نگذاشت و با تمام خستگی‌هایش آمد و آستین بالا زد. وقتی از این همه عشق و علاقه می‌پرسی فقط یک چیز می‌گوید آن هم اینکه: «آنها منتظر ما هستند، خدا را خوش نمی‌آید چشم انتظار بمانند.» ۱۸سال است که با خدا معامله کرده‌اند. چون کارفرمایی منصف‌تر و خوش‌حساب‌تر از او نمی‌شناسند. پای حرف‌شان که بنشینی می‌گویند: هرچه خیر و خوشی در زندگی‌شان دارند گره خورده به دعای این بچه‌ها. بچه‌هایی که شاید به اندازه تکان دادن پاهایشان هم توان نداشته باشند، اما دل پاک‌شان گره‌گشای خوبی است.

شیرینی با قیمت قدیم

عید است و خریدش. از خریدن متعلقات سفره هفت سین بگیر تا آجیل و شیرینی. این چند روز باقی مانده تا عید هم همه در حال خرید کردن هستند تا زودتر سور و سات عید را بچینند. حالا خبر خوب چیست؟ اینکه رئیس اتحادیه دارندگان قنادی، شیرینی‌فروشی و کافه قنادی تهران گفته که شیرینی شب عید افزایش قیمت نخواهد داشت. از آنجا که همه‌چیز در حال گران شدن است و قیمت‌ها این دم عیدی چند برابر شده، خوب است که بدانیم شیرینی گران نشده و اگر هم کسی قیمت شیرینی را افزایش دهد، در واقع تخلف کرده است. البته این مسئول می‌گوید که شیرینی قیمت مصوب ندارد و براساس عرضه و تقاضا، مواد مصرف شده، سود متعارف و هزینه‌های جانبی تعیین می‌شود. هیچ کمبودی هم در مواداولیه تولید شیرینی وجود ندارد و همه مواد مورد نیاز به وفور یافت می‌شود و فقط هزینه‌های تولید بالا رفته است. سال‌های قبل، تقاضا برای خرید شیرینی در جعبه‌های ۲ تا ۳ کیلویی بیشتر بود، ولی در حال حاضر تقاضا برای خرید شیرینی‌های با وزن‌های کمتر، بیشتر شده و در مجموع تقاضای خرید شیرینی کاهش یافته است. به همین دلیل است که مسئولان مربوطه تصمیم گرفته‌اند قیمت این کالا را ثابت نگه دارند.

تهران را بگردید

اگر مسافر تهران هستید یا اگر جزو آن دسته از خانواده‌هایی هستید که ساکن تهرانید و قصد کرده‌اید در پایتخت بمانید و امسال برنامه‌ای برای سفر رفتن ندارید، غصه توی خانه ماندن را نخورید. تهران تا دلتان بخواهد جاهای دیدنی دارد و اتفاقا مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان تهران هم خبر داده که ۱۲ برنامه تهرانگردی در تعطیلات نوروز ۱۴۰۲ برای شهروندان و گردشگران برگزار می‌کنند. این تورها در قالب طرح‌های گردشگری «تهرانگردی و بچه‌های مسجد»، «تهرانگردی و سالمندان»، «تهرانگردی و معلولان»، «تهرانگردی و خانواده»، «تهرانگردی و کودکان» و «تهرانگردی و نوجوانان شهر» از یکم تا دوازدهم فروردین‌ماه برگزار می‌شود.

ضمن اینکه تلاش شده برای همه سلیقه‌ها و گروه‌های سنی به‌ویژه کودکان، برنامه‌هایی اجرا شود. تورهای اداره‌کل میراث‌فرهنگی استان تهران برای گروه‌های مختلف با همکاری نهادهای متولی برگزار می‌شود و دفاتر خدمات مسافرتی هم در مسیرهای اعلام شده و سایر مسیرهای تهرانگردی به‌صورت گسترده و متنوع فعالیت خواهند داشت. برنامه تورهای تهرانگردی هم به این ترتیب است: اول فروردین؛ تهران، نوروز و میراث جهانی (بازدید از مجموعه جهانی کاخ گلستان)، دوم فروردین؛ تهران و بافت تاریخی (بازدید از محور تاریخی عودلاجان در منطقه ۱۲)، دوم فروردین؛ تهران و ماه رمضان (گردشگری نجوم و معرفی چگونگی رصد هلال‌ماه رمضان)، سوم فروردین؛ تهران و موزه‌ها (بازدید از موزه فرش و موزه هنرهای معاصر)، چهارم فروردین؛ تهران و طبیعت (بازدید از کوچه باغ‌های محله کن)، چهارم فروردین؛ تهران و مراکز سرگرمی (شهربازی و مراکز تفریحی و سرگرمی)، پنجم فروردین؛ تهران و گردشگری ادبی (بازدید از خانه سیمین و جلال و خانه اخوان ثالث)، ششم فروردین؛ تهران و گردشگری علمی (روایت پیشرفت صنایع نرم و فرهنگی در خانه‌های خلاق)، هفتم فروردین؛ تهران و ادیان توحیدی (محور خیابان سی تیر تهران)، هشتم فروردین؛ تهران و هنر (هنرگردی در کارگاه‌های صنایع‌دستی)، نهم فروردین؛ تهران از گذشته تا امروز (بازدید از برج آزادی، برج طغرل، برج میلاد و برج پرچم)، دهم فروردین؛ تهران و شهدا (بازدید از قطعه شهدای بهشت زهرا(س) و موزه دفاع‌مقدس)، یازدهم فروردین؛ تهران و امامزادگان (حرم حضرت عبدالعظیم حسنی (ع) و بقاع متبرکه) و دوازدهم فروردین؛ تهران و جمهوری اسلامی (اهتزاز پرچم و بازدید از موزه جنگ ارتش).

برای شرکت در این تورها می‌توانید از ۲۸ اسفند با مراجعه به درگاه اینترنتی https://tehran.mcth.ir از زمان و نحوه اجرای برنامه‌ها اطلاع کسب کنید.

دیالوگ

ابد و یک روز

سعید روستایی

تو این خونه هیچی تمومی نداره، از ظرفای کثیف بگیر تا حرفای نیشدار آدما به همدیگه. اینجا همه چی ادامه داره...